

میوه ممنوع چیست؟... آنچنان که تورات به تصریح، و قرآن به اشاره، هی گویند «بینائی» است. چرا که بنای آنات قرآن، خداوند آدم و حوا را نداشداد و آنان بی هیچ شرمی از عربانی، خدا را پاسخ میگفتند. اما پس از خوردن میوه ممنوع از عربانیشان شرم کردند و بنهان شدند.

ابنکه روزهای پیش بی هیچ شرمی خدا را دیداد میکردند و امر و ز پس از خوردن میوه، از عربانیشان شرم میگرفتند، دلیل اینست که تا دیر و ز به آنچه بودند (عربان) بینائی نداشتند، و امر و ز نا خوردن میوه ممنوع بینائی باقی نداشتند پس درخت ممنوع، درخت بینائی است...

خدای میخواست که انسان میوه ممنوع را بخورد یا نه؟ این دایمیه چون داستانهای انسانی تلقی کنیم که مثلاً خدا نمی خواسته آدم میوه ممنوع را بخورد، اذاین کار بدش می آمده است، چون در آن صورت نمی گذاشت آدم میوه را بخورد که اراده انسان دربرابر اراده خداوند اراده نیست و هر چه او بخواهد میشود. پس خدا میخواسته که میوه را انسان بخورد، چون بی خوردن میوه انسان بوجود نمی آمد، و این طرحی است که خداوند تنظیم کرده است تا انسان بوجود

آیا درخت

ممنوع

درخت داشت بود؟

و در سلسه دروس قاریخ ادبیان و اسلام‌شناسی، معلمی دیده من شود که یا آنچه تاکنون در مکتب اسلام خوانده‌ایم متألفات دارد، میخواستیم توضیح کنیم در این زمینه برتر مانندیم. اینکه عنی عبارت را از صفحه ۶۲ درس هفتم:

پیاپید اشانی که حست و در طول تاریخ دارد می شود.

* * *

پاسخ - مؤلات زیادی درباره محتویات این دروس از ما شده است که یک نوونه آن مسوال بالا است، و برای روش دهن پاسخ آن ناچار ازدگر چند نکته هستم :

۱- باره - گفته ایم یکی از روشنترین دلایل تحریف تورات کنوی همین است که در داستان آورینش آدم با صراحت تمام می گوید درخت منوع « درخت علم و داشت » با « فیکی و بدلی » با « بیانی » یا « معرفت » بوده است (در ترجمه های تورات تعبیری شده است که همه بیک منی باز میگردد).

با بن ترتیب تحقیقین و بزرگترین گناه بشر گناه علم و داشت بود، و شاید بهمین دلیل از اباب کلپسا در قرون تاریک سلطی با عام و داشت، و علاوه داشتمدن هی جنگیدند و از توسعه این گناه، و داشتند، و معتقد بودند در روز نخست آدم و بقدیم این اطلاع بود که حتی از عربان بودن و گفت عورت شرم نداشت، اما هنگامی که این عورت درخت منوع (علم و داشت) خورد و باسطله آدم درخت منوع (علم و داشت) خورد و باسطله آدم حسایی شد گهیکار شد، و دانه اذیت و جوار روحیت حق ا.

اینها سلام از خرافات و افکار ساختگی دور اهای تاریک است.

بعکس، قرآن می گوید : آدم پیش از آنکه

۵۶

۵۷

درجهشت مغزل گزینه از علم و داشت سرشواری پیرمند، و از شجر علم و داشت بشد کافی بودند شده بود تا آنچه که معلم و استاد فرستکاران ندانند (و علم آدم الاسماء کلتها سوده بقره آید) (۲۳) بنابراین این معرفت « دلت لهمَا سَوْا تَهْمَا » در آیه ۲۱ سوره سوآن معرفت بخش ایشان آنها و مرعنه شدن آنهاست، غایب شدکه بر هنر بودند و این فهمیدند.

بن آنکه کسه قرآن معنی میگردند در آغاز پوشیده و مستور و مستمر و داشت بوده است، و با تقریمانی بر عده من شود، (مات کنید) آماده اینها که تورات منورین کند آنها میگویند: « درخت علم و داشت آدم است و آن آدم گاه بزرگتر علاوات، این آدم « مانت آدم است و آن آدم از همه جا بیرون ». این آدم بخطاب هنگام آفریده شده، و آن آدم دشود شاد هنگام این و علم درخت خود راه نمود و با این حال راستی عجیب است که ما منطق قرآن و تورات تحریف شده را در این نسبت بگیریم ...

۲- تورات می گوید آدم و حوا نخست مردین بودند از عربانی خود همچ شرم نداشتند (۱) این درست، ولی کجاچی قرآن می گوید این دو بر عده بودند و از بزرگی خود شرم نداشتند بلکه بعکس قرآن تصویر میگردند که هر دو - پسران و حوران از شعر منوعه - انسان دارند نداشتند وابن لیاس پس از تلفیق این شعران و آنها میگویند آنچه گردید « پیغام عنهمالباسهم این امر سو آنهاه » (اعراف آیه ۲۶)؛ دویش شدند

با غریب خود لیاس از این آن دو بیرون گردید قسمهای پنهان بین آنان را یافته اند و بعد در آیه، دیگر از همین مورد (۱۹۴) می گویند

-۱- ... و آدم و زنش هردو بر عده بودند و شرمندگی نداشتند (تورات - سفر تکوین فصل ۲۵ -

قوسوس لهمَا الشیطان فیلیٰ لَهُمَا هَمَّا هَمَّا وَرِدَیْ عَنْهُمَا دَهْنَلَکَ آنَهُمَا دَوْسَهَ کَرَدَهَا نَدَّ آنَجَهَ ارْبَدَنَ آنَهَا پُوشَهَ بُودَهَ آنَکَارَهَ سَادَهَهَا بنابراین جمله « دلت لهمَا سَوْا تَهْمَا » در آیه ۲۱ سوره سوآن معرفت بخش ایشان آنها و مرعنه شدن آنهاست، غایب شدکه بر هنر بودند و این فهمیدند.

بن آنکه کسه قرآن معنی میگردند در آغاز پوشیده و مستور و مستمر و داشت بوده است، و با تقریمانی بر عده من شود، (مات کنید) آماده اینها که تورات منورین کند آنها میگویند: « درخت علم و داشت آدم است و آن آدم گاه بزرگتر علاوات، این آدم « مانت آدم است و آن آدم از همه جا بیرون ». این آدم بخطاب هنگام آفریده شده، و آن آدم دشود شاد هنگام این و علم درخت خود راه نمود و با این حال راستی عجیب است که ما منطق قرآن و تورات تحریف شده را در این نسبت بگیریم ...

۳- از اینه جالتر « تھوره » ما سمعی « وايد پخوری »، این من کردن است آیا حرج و مردی دیدیم، « مالاک اذانین من شود که نهن، رابعنی داشت، و بد را بیعنی خوب تفسیر کنیم » پس اینه ای اینه آنچه شرم مسلویه که از اینه

است این جهیزه نفسی و معنی کردن است؛

اگر این وقایع من کردن صحیح باشد خوب است

حساییه سایر عینها و مسونیهایی که در قرآن

داده شده همین طور تضادت یافته و سکوتیم خدا

-۲- ... آدم کفت که آوار تو را در باغ شنید و ترسید ذیر اکه بر هنام بجهت آن پنهان شد ۱

(الوراث ، سفر تکوین ، فصل سوم جمله ۱۰)

۸۷۷

شماره ۷ سال ۱۳

جمله ۲۵

دیکتب اسلام